

sche roos, verheffen zich in massa de witachtige of rooskleurige bijschermen van de Valeriaan, wien wortels — zoo als gekunt ruiken — het veelgebruikte geneesmiddel van dien naam leveren; vroeger ook aangewend tegen koorts; vandaar de naam Koortswortel.

Daarnaast treft ge de Hondstong aan met haar eigenaardig roodbruine bloempjes, een kleur, die weinig voorkomt. Zijn ze uitgebloeid, dan vertoonen zich de van weerhaken voorzien zaden, die ge ongewild aan uw kleeren mee huiswaarts draagt en waardoor ge meehelpt aan de verspreiding, meestal door dieren ver-richt.

Op eenigen afstand wordt uw aandacht getrokken door een vreemdsoortige plant, met geelachtig bruine schubben inplaats van groene bladeren en aan den top van den drie à vier dm langen stengel een aantal vuilgele lippenbloemen. 't Is de Bremraap, die woekert op andere planten en zich met zuignapjes heeft vastgezogen op de

wortels van den gastheer, die het werk doet en de spijsen bereidt, waarmee de parasiet zich voedt. Zulke klaploopers kunnen we in onze maatschappij wel missen, nu meer dan ooit.

Daar vliegen een paar tapuiten. Ze doen heel onrustig, al maar hun eigenaardige angstroepen uitstootend. Er moet wat aan de hand zijn. Bij onderzoek blijkt, dat de jongen het nest hebben verlaten en hun eerste vliegproeven afleggen. Tegen de takken van een dwergberk en een ouden krom gegroeiden Meidoorn houden ze zich schuil, om dan weer wat verder te fladderen, wat onbeholpen, zoodat de angst der ouders te verklaren is. Onze jongens zullen ze wel met rust laten. Ze weten bij ervaring, hoe ook hun ouders hen altijd met liefde en zorg omringen en ze niet aan hun lot overlaten, als ze zijn uitgevlogen.

Zoo geeft de Natuur menige les. Die we zeker gaarne ter harte nemen. Tot ons voordeel. d. B.

Paddenbescherming visa versa

Anca Meyknecht

Na het lezen van het artikel van Jan Jacobs blijf ik toch met heel veel vragen zitten. Lopen met de padden ook salamanders mee? Hoe komen de padden terug? Hoe gaan de kleine padjes op stap?

In Maart zie ik 's avonds vaak salamanders oversteken, vroeger was er hier veel groen, weiland en slootjes. Nu is er een nieuwe wijk en het gras is tegelpad geworden. Vroeger zag ik die salamanders niet, nu elk voorjaar wel zo'n stuk of vijftien.

Padden zitten veel in mijn tuin, kleine en grote, het hele jaar door eigenlijk. (Behalve 's winters allicht.)

Toen ik dit voorjaar veel kikkerdril en paddesnoeren in de sloot parallel aan de Rijksweg A44 zag lette ik op wanneer het dikkopjes werden. En later, begin juli kropen en hupten er allemaal baby-kikkers en padjes door 't gras, echt honderden. Er zat vaak een reiger of een Scholekster te loeren, maar ja zo gaat dat.

Een week later ging ik weer eens kijken. De sloot was "geschoond", alle Zwanebloemen lagen dood op de kant. Heel veel padjes en kikkertjes moeten platgewalst zijn onder de brede banden van de tractoren of hoe die monsters mogen heten, maar er waren er nog wel.

Dat is dus dé tijd om sloten te schonen, gelijk de padjes dood, hoeft je niet meer te helpen met overzetten, geen tunneltjes graven, nee plat rijden!!

Ach het is nog een lekker hapje voor maden en andere natuurlijke opruimers.

Dat was even 'n verhaaltje maar toch wil ik weten, hoe gaan die grote padden terug en hoe gaan de nieuwe generaties padjes op pad?

Naschrift redactie

Ook bij ons is het niet precies bekend wat er gebeurt, nadat de padden hun paddesnoeren in de sloot hebben afgezet. We verwijzen hierbij naar: Wetenswaardigheden over Amfibieën en Reptielen van het Nederlandstalig gebied (WARN) p/a Werkgroep Dieroecologie, Vakgroep Oecologie, Faculteit der Natuurwetenschappen (KUN), Toernooiveld, 6525 ED Nijmegen